

רע"פ 6852/19 - עדנאאלעטיאט נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6852/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עדנאאלעטיאט

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 16.09.2019 בתיק עפ"ג 8616-05-19 שניתן על ידי כב' השופטים דנה מרשק מרום, זהבה בוסתן (שופטת עמיתה) ושמואל בורנשטין

בשם המבקש: עו"ד שוקרי אבו טביק; עו"ד חי אוזן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים דנה מרשק מרום, ז' בוסתן (שופטת עמיתה) וש' בורנשטין) מיום 16.9.2019 בעפ"ג 8616-05-19, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (כב' השופט א' כהן) בת"פ 21604-12-16.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של הסעת תושב זר שלא כדיון, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); בעבירה של כניסה לישראל שלא כדיון, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל; בעבירה של התחזות לאדם אחר במטרה להונות, לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ועבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10א(א) לפקודת

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לאישום, המבקש, שלא החזיק בהיתר שהייה או תעסוקה כדין ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה, הסיע ברכב בעיר מודיעין תושב אזור נוסף מבלי שהיה ברשותו אישור שהייה או תעסוקה כדין (להלן: השב"ח הנוסף). משהתבקש המבקש להזדהות על ידי השוטרים, התחזה המבקש לאדם אחר והציג לשוטרים רישיון נהיגה על שם אותו אדם אחר. בהמשך לכך, בתחנת המשטרה, המשיך המבקש להתחזות לאותו אחר, ואף שוחרר מתחנת המשטרה תחת זהות האחר.

1. ביום 14.4.2019 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום בהרחבה על מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לכל אחת מהעבירות בהן הורשע המבקש, תוך שהתאימה לנסיבות המקרה דנן, וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לחומרא בעברו הפלילי של המבקש, הכולל 6 הרשעות קודמות במגוון עבירות, ובכללן תקיפה לשם שוד, התחזות לאחר, זיוף ועבירות ביטחון. עוד עמד בית המשפט על כך "שהעבירות מושא תיק זה בוצעו בעוד הנאשם [המבקש] מצוי בעיצומם של אותם הליכים להסדרת מעמדו בארץ. נתון זה מלמד על זלזול בחוק, תעוזה והעדר ניקיון כפיים, בשים לב לעברו המכביד". כמו כן, התייחס בית המשפט לפוטנציאל הפגיעה בביטחון ציבור הנהגים ועוברי הדרך, וכן בפוטנציאל הפגיעה באותו אחר אליו התחזה המבקש. במסגרת השיקולים לקולא, התחשב בית המשפט בהודייתו והבעת חרטתו של המבקש; בחלוף הזמן - אם כי בית המשפט ציין שעיקר הדחיות בתיק ניתנו לבקשת המבקש ובא כוחו; ולעובדה שהרשעתו האחרונה של המבקש בפלילים היא משנת 2006. בנוסף, מצא בית המשפט ליתן משקל לקולא, אם כי מועט, למצבה הרפואי של רעיית המבקש, וזאת בהתאם למסמכים הרפואיים שהוצגו לפניו בעניין זה. עוד קבע בית המשפט כי לא הוכח כי מצבו הכלכלי של המבקש אכן מצדיק הקלה נוספת בעונשו, אך בשל המצב הכללי של משפחתו ובשל הטלת עונש המאסר, נמנע בית המשפט מהטלת קנס כספי בנוסף. באשר לזהות השב"ח הנוסף, שהוא חותנו של המבקש, קבע בית המשפט כי "לא לנאשם [למבקש] לקבוע מהי מידת הסכנה הנשקפת לציבור משב"ח זה או אחר. בעצם הסעתו שב"ח בעת שהוא עצמו שב"ח המבקש להסדיר את מעמדו, הוסיף חטא על פשע."

בהתחשב בכל האמור, גזר בית המשפט על המבקש מאסר בפועל בן 8 חודשים בניכוי ימי מעצרו; מאסרים מותנים; 6 חודשי פסילה בפועל מיום שחרורו ממאסר; ופסילה על תנאי.

2. ערעור שהגיש המבקש על גזר הדין לבית המשפט המחוזי נדחה. לאחר שעמד על השיקולים השונים לקולא ולחומרא בעניינו של המבקש, קבע בית המשפט המחוזי כי הוא אינו מוצא מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט השלום משהוא מתון ומאוזן.

על פסק דין זה הוגשה הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

3. לטענת המבקש עניינו מעלה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית והיא, האם נוכח קיומן של נסיבות חיים מיוחדות וחריגות ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד על נאשם השוהה בישראל

מזה זמן רב מכוחם של צווים זמניים. המבקש טוען כי לא ניתן משקל מספק בגזר הדין לנסיבותיו האישיות הייחודיות ולנסיבות ביצוע העבירה, ובכללן: חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות; העדרם של תיקים פליליים חדשים שנפתחו נגדו; הודאתו ולקיחת אחריות על ידו; שהייתו כיום בישראל מתוקף צו ביניים; כי השב"ח הנוסף הוא חותנו; וכי נסיבות ביצוע העבירות אינן מהרף העליון של החומרה.

דין והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל (1.6.2014); רע"פ 641/19 מילר נ' מדינת ישראל (10.4.2019)). חרף ניסיונו של המבקש ליצוק לבקשתו אצטלה עקרונית, זו לא מעלה כל שאלה משפטית ונוגעת כולה לעניינו הפרטי, ולא מצאתי כי מתעורר כל חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין.

לא זו אף זו, הבקשה עוסקת כולה בחומרת העונש שנגזר על המבקש, עילה שככלל אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 4175/19 מועלם נ' מדינת ישראל (22.7.2019); רע"פ 6779/19 מפארג'ה נ' מדינת ישראל (27.10.2019)).

5. בענייננו, נחה דעתי כי העונש שנגזר על המבקש איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים, ולבטח שאיננו חורג במידה ניכרת באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי". גזר דינו של בית משפט השלום מפורט ומנומק והוא מאזן כראוי בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין. טענות המבקש באשר לנסיבותיו האישיות והמשפטיות הייחודיות זכו להתייחסות מפורטת על ידי הערכאות מטה ונשקלו בעת בחינת העונש שנגזר עליו, ואף הביאו לכך שעונשו ייקבע בתחתית מתחם הענישה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כל מקום להתערבות.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית.

לפנים משורת הדין, ועל מנת לאפשר למבקש מיון מוקדם, אני מורה כי המבקש יתייצב לנשיאת עונש מאסרו ביום 17.11.2019 עד השעה 10:00 בבית הסוהר הדרים, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377, או 08-9787336.

ניתנה היום, ל' בתשרי התש"ף (29.10.2019).

שׁוֹפֵט
